

כ"ק האדמו"ר מגור זי"ע

כ"ק האדמו"ר מביאלא זי"ע

כשמוע הרבי מביאלא את דברי האדמו"ר מגור, נטל פיסת נייר, כתב עליה את הפסוק: **"כי לא יטוש ה' עמו ונחלתו לא יעזוב"**... ושלחה עמי אל הרבי מגור.

בעל פה הוסיף ואמר לי למסור לו, כי בזכות תפילות הרבים נראה הרבה ישועות בקרוב...

חזרתי למעון קודשו של האדמו"ר מגור ומסרתי לו את הפיתקא, כתי"ק של האדמו"ר מביאלא, בקוראו, התלהטו פני הרה"ק מגור כלפיד אש ויצווני: **"צריכים לעורר את ירושלים... לך לר' מנדל גפנר ואמור לו שיעשה מה שצריכים לעשות..."**

כלום יש אדם כשר באותו הדור

עבור רבי מנדל היו דברי השליחות בבחינת **"אין מזרזין אלא למזורזין"**... מיד נרתם למשימה ביתר שאת וביתר עוז.

בליבו חש הוא כי דברי המדרש המתאר את ימי החרדה עם היוודע גזירתו של המן הרשע, תואמים לימי החרדה העוברים כעת על כלל ישראל. זה לשונו (אסתר רבה ז, יח):

...חזר לו אליהו ואמר לו למשה:

אי, רועה נאמן, כמה פעמים עמדת על הפרץ לישראל ובטלת גזירתם לבלתי השחית, שנאמר (תהלים קו, כג): "לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית", מה תענה על הצרה הזאת (ישעי' לז, ג) "כי באו בנים עד משבר וגו'".

אמר לו משה: כלום יש אדם כשר באותו הדור.

אמר לו: יש, ושמו מרדכי.

אמר לו: לך והודיעו, כדי שיעמוד הוא משם בתפילה ואני מכאן ונבקש רחמים עליהם לפני הקב"ה.

אמר לו: רועה נאמן, כבר נכתבה אגרת כליה על ישראל.

אמר לו משה: אם בטיט היא חתומה, תפילתנו נשמעת - ואם בדם נחתמה, מה שהיה הוא.

אמר לו: בטיט הוא חתומה.

אמר לו משה רבינו: לך והודיע למרדכי.

מיד הלך והודיע למרדכי, הדא הוא דכתיב (אסתר ד, א): "ומרדכי ידע את כל אשר נעשה, ויקרע מרדכי את בגדיו".

(שם פ"ח, ז): "...מה עשה מרדכי, קבץ את התינוקות ועינה אותם מלחם ומים, הלבישן שק והושיבן באפר והיו צועקים ובוכין ועוסקין בתורה.

ובעת ההיא היתה אסתר נפחדת מאד מפני הרעה אשר צמחה בישראל ותפשוט בגדי מלכותה ואת תפארתה ותלבש שק ותפרע שער ראשה ותמלא אותו עפר ואפר ותענה נפשה בצום ותיפול על פניה לפני ה' ותתפלל...

